

РЕШЕНИЕ

№ 3942

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 01.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3774** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „А1 България“ ЕАД срещу Решение № ППН-01-169/16.03.2023г. на Комисията за защита на личните данни, с което се обявява жалба от В. В. И. за основателна по отношение на жалбоподателя и му се налага имуществена санкция в размер на 2000 лв., за нарушение на чл.24, §1 и 2, вр. с чл.5, §1, б. „б“ и „е“ от Регламент 2016/679.

Жалбоподателят посочва, че е имал договор със заинтересованата страна, във връзка с който е обработвал личните й данни. Услугата А1 е-подпис е част от този договор, а не отделна услуга. Това е алтернативен начин за изразяване на волеизявления в рамките на съществуващото правоотношение между страните. Поради това не е налице нарушение на чл.5, §1, б. „б“ от Регламент 2016/679. Не е налице неизпълнение и по чл.5, §1, б. „е“ от Регламента. В тази връзка жалбоподателят е приел редица документи, които гарантират защита на личните данни. Потребителят не може да бъде засегнат, защото се изискват поредица от действия, които са изцяло в негов контрол. С оглед горното моли съда да отмени процесното решение. Претендира разноски.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, редовно уведомена, в становище от 20.04.2023г. оспорва жалбата. Сочи, че процесното решение е взето от компетентен орган, при спазване на процесуалния и материалния закон. Наложенията санкция е на минималния размер, предвиден в Регламента. Сочи, че активирането на А1 е-подпис е допълнителна функционалност извън предмета на договора, за която

ЗС не е дала съгласие и своевременно е възразила. За целта е осъществен неоторизиран достъп до личните ѝ данни. Поради това моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна - В. В. И., редовно уведомен, не се явява и представлява и не изразява становище по жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по жалба на В. В. И. № ППН-01-169 от 02.03.2022г. за неправомерно използване на личните му данни от „А1 България“ ЕАД във връзка с получен на 17.02.2022г. имейл с приложен подписан дигитално от него документ в магазин на А1 – заявление – съгласие в отношенията му с оператора да се прилага електронно удостоверяване на самоличност чрез вход в профил, създаден от него като абонат във връзка с тел. номер [ЕГН]. Потребителят твърди, че никога не е подписвал такъв документ и че не е съгласен да се обработват личните му данни в приложеното заявление. Поради това още на 18.02.2022г. е подал жалба по телефон, като е възразил срещу обработването на личните му данни по този начин. Поради липса на реакция от страна на „А1 България“ ЕАД е подал жалба в КЗЛД.

С писмо от 03.06.2022 г. на главния секретар на КЗЛД е уведомено „А1 България“ ЕАД за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК му е указано да изпрати становище и всички относими доказателства. В становище на „А1 България“ ЕАД от 22.06.2022г. е посочено, че ЗС е страна по договор за мобилни електронни съобщителни услуги чрез номер [ЕГН]. Дружеството е разработило допълнителна функционалност, който позволява поръчка на услуга и нейното потвърждаване чрез А1 е-подпис. Б. за съгласие с тази функционалност е приложена към партидата на клиента в А1. След преглед на документа, дружеството счита, че документът не е подписан от него. Поради това същият е премахнат от партидата на клиента. Към становището са приложени описаните по-горе договор от 02.04.2018г., Приложение №1 към него с цени и условия за ползване на мобилна телефонна услуга и Приложение №2 към него с ценоразпис на ползваните електронни услуги. Съгласно чл.4.1.1. от договора страните се съгласяват, че операторът има право да събира и обработва данните на абоната съгласно ЗЕС, ЗЗЛД и действащото законодателство за целите на предоставяне на електронни съобщителни услуги. В т.5 от Приложение №1 е предвидена възможност за ползване на клиентски код, която потребителят не е приел. Върху посочените документи е положен подписа на ЗС, който е видимо различен от този, положен под заявление – съгласие на л.23.

Въз основа на така събраните данни, на заседание на КЗЛД на 20.07.2022г. по протокол № 30, т.5, жалбата на В. В. И. е приета за допустима и е насрочено разглеждането ѝ в открито заседание. Страните са уведомени за заседанието. В становище от 05.10.2022г. „А1 България“ ЕАД е посочило, че заявлението е съгласие клиентът да направи волеизявление за сключван е на договор чрез въвеждане на код, получен на посочен от него телефонен номер, чрез използване на титулярния профил на клиента в Моят А1. Подписът на заявлението действително не е на клиента, но бланката е била създадена и опцията – активирана. Тази възможност обаче може да се ползва само ако г-н И. пожелае това, поради което за него не могат да настъпят вредни последици.

За откритото заседание е съставен протокол № 37 от 12.10.2022г. по т.2 от дневния

ред, като представител на жалбоподателя е представил Инструкция за идентификация на лицата, Инструкция за работа с чувствителна информация на „А1 България“ ЕАД, Протокол за спазване правилата за работа с лични данни, Обучение за идентификация на клиенти в магазините на „А1 България“ ЕАД, Инструкция за преглед на жалби за злоупотреба с лични данни, Сертификат по И. по отношение на системите на „А1 България“ ЕАД. Съгласно приложените документи клиентът се идентифицира в офис на дружеството чрез документ за самоличност, който се проверява от служител на дружеството.

На база на събраните доказателства е взето решение жалбата на И. по отношение на „А1 България“ ЕАД да се приеме за основателна. Въз основа на този протокол е издадено и процесното решение. В него е прието, че без съгласие на клиента е съставена заявка за активиране функционалност А1 е-подпис, в която са обработени личните му данни. Заявката не е подписана от него, т.е. същият не е предоставил съгласие по смисъла на Регламент 2016/679 за използване на личните му данни. Това е прието за нарушение на чл.6, §1, . б. „б“ от Регламент ЕС 2016/679. Прието е още, че е налице и нарушение на б. „е“ на същата разпоредба, доколкото не са спазени правилата за идентификация на субекта на данни във физическия магазин на мобилния оператор съгласно посочената по-горе Инструкция за идентифициране на клиенти в А1 магазин. Същевременно администраторът на данните не е предприел действия, въпреки че още същия ден по и-мейл и на следващия ден – по телефон, е бил информиран от клиента, че не е подписвал такова заявление. Не е извършена и проверка на неговата жалба, вкл. чрез преглед на записите от видеокамерите в съответния търговски обект, т.е. не е осъществен контрол върху дейността на съответните служители. Поради това комисията е приела, че превантивен и възпиращ ефект може да се постигне само чрез налагане на имуществена санкция. Размерът ѝ е определен на 2 000лв., като са отчетени смекчаващите обстоятелства: признаване на грешката, деактивиране на създадената функционалност, липса на претърпени вреди от клиента, обработване на личните данни за цели, различни от тези, за които са събрани през относително кратък период – от 17.02.2022г. до 15.06.2022г. Като отегчаващи обстоятелства са приети възможността да настъпят вредни последици, тъй като администраторът не извършва последваща идентификация на евентуално извършените чрез А1 е-подпис действия, непредприемане на действия по възражението чрез оказване на контрол и проверка на извършеното нарушение, предишни нарушения, за които е санкциониран – решение № ППН-01-130/2017г. и решение № ППН-01-313/2018г. Последните са представени по делото с доказателства за влизането им в сила.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Видно от обратна разписка на л. 96 от делото, оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 20.03.2023г., а жалбата е подадена на 03.04.2023г., съгласно товарителница на л. 115. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по изложените по-долу съображения.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити –

наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подписи. При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения. КЗЛД е събрала всички необходими при разглеждане на спора по същество доказателства, съгласно разпоредбата на чл. 36 от АПК. КЗЛД, в качеството си на решаващ спора административен орган, е изследвала обективно всички факти и подробно е мотивирала изводите си в атакуваното решение. Не е налице противоречие на оспорения акт с материалния закон. Основният извод на Комисията е, че личните данни на ЗС са обработвани от жалбоподателя чрез употребата им в заявление – декларация за активиране на А1 е-подпис без съгласието на ЗС. Фактът, че заявлението – декларация на л.23 не е подписано от ЗС, не се оспорва от жалбоподателя. Следователно служител на жалбоподателя не е спазил Инструкцията за идентификация на лицата в магазини на А1, като не е извършил проверка на самоличността на абоната, на документа му за самоличност, на съответствието на лика му със снимката от документа за самоличност, както и полагането на подписа от абоната не е извършено от него. „А1 България“ ЕАД не е извършило проверка и не е установило виновното длъжностно лице, като действие по деактивиране на посочената по-горе функционалност е предприето едва след сезиране на КЗЛД.

В чл. 6 от Регламент 2016/679 изрично са указани основанията за законосъобразно обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели е едно от условията за допустимост на обработката на лични данни, което кореспондира с целта на чл.5, §1, б. „б“ от регламента - личните данни да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и да не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели. Не се доказва надлежно, че ЗС е изразила съгласие личните ѝ данни да се обработват за цели, различни от посочените в договор №[ЕИК] от 02.04.2018г. Поради това следва да се приеме, че ЗС не е дала съгласието си по чл.6, §1, б. „а“ от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/679 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, приложим от 25.05.2018г. Неоснователно е твърдението, че основанието за обработка на личните е сключения договор със ЗС. В него е посочена целта на обработката – за предоставяне на електронни съобщителни услуги. Става въпрос обаче само за такива услуги, чието активиране жалбоподателят е поискал. В случая, видно от приложение №1, същият не е поискал активиране на услугата клиентски код. С не подписването на заявление – декларация на л.23 не е поискал и използване на А1 е-подпис. Следователно обработване на личните му данни за активиране на такива услуги или функционалности е извън обхвата на даденото съгласие по чл.4.1.1 от договора. Неоснователни са твърденията за обработване на данните на ЗС в съответствие с приетите от жалбоподателя мерки за защита на личните данни. При наличие на заявление – декларация, оформено от името на ЗС с положен подпис от негово име, който не е негов, очевидно жалбоподателят не е спазил принципа по чл. чл.5, §1, б. „е“ от регламента – личните данни да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки. Наличието на такива мерки не освобождава жалбоподателя от

задължението да упражни контрол при осъществяване на дейността си, което не е сторил и по този начин не е спазил и е нарушил както вътрешните си инструкции, така и посочения регламент. Въз основа на изложените мотиви, съдът приема постановеното решение на КЗЛД като издадено от компетентен административен орган, в установената от закона форма, без да са налице съществени нарушения на административно-производствените правила, в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона.

Що се отнася до наложената имуществена санкция, същата е определена правилно в съответствие с чл. 83, §2 от Регламента. За определяне на размера на санкцията са съобразени естеството, тежестта и продължителността на нарушението, обхватът и целта на съответното обработване; броят на засегнатите субекти - един и последващо деактивиране на функционалността А1 е-подпис, макар и след сезиране на КЗЛД; приетите от администратора технически и организационни мерки за защита на личните данни; наличие на свързани предишни нарушения, извършени от администратора, установени с влезли в сила решение № ППН-01-130/2017г. и решение № ППН-01-313/2018г.; начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, без администраторът да го е уведомил за нарушението. При тези обстоятелства комисията е приела, че следва да наложи имуществена санкция в размер от 2000лв. Съдът намира, че размерът на същата е определен правилно. Регламентът не предвижда минимум на санкцията, като комисията може да приложи такава с оглед посочените по-горе смекчаващи и отегчаващи обстоятелства.

С оглед изложеното съдът приема, че процесното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.3 от АПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от НЗПП.

Воден от горното Административен съд София-град, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „А1 България“ ЕАД срещу Решение № ППН-01-169/16.03.2023г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „А1 България“ ЕАД да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: